

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 246/2024
08.05.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Нађа Красић Руњевац адвокат из ..., против туженог „Trelleborg Whell System Serbia“ доо са седиштем у Руми чији је пуномоћник Дејан Укропина адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 576/23 од 20.09.2023. године, у седници одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизији туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 576/23 од 20.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 576/23 од 20.09.2023. године одбијена је жалба туженог и потврђена делимична пресуда Основног суда у Руми П1 533/20 од 06.10.2022. године којом је поништено као незаконито решење туженог о престанку радног односа тужиље бр. ... од 23.05.2019. године због отказа уговора о раду којим је уговорен пробни рад.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 408. и члана 441. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија туженог није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Одредбом члана 346. став 1. ЗПП предвиђена је могућност суда да, у случају ако од више тужбених захтева услед признања, одрицања или на основу расправљања само за неке постоје услови за коначну одлуку, у погледу тог захтева закључи главну расправу и донесе пресуду (делимична пресуда). У овом спору, на основу расправљања стекли су се услови за одлучивање о тужбеном захтеву за поништај решења о отказу

уговора о раду. Одлучујући о жалби туженог, изјављеној и због погрешне примене означене процесне одредбе, другостепени суд није учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП јер околност да је првостепени суд закључио главну расправу, без одређења да то чини само у погледу захтева за поништај решења о отказу уговора о раду, не утиче на правилност одлуке о жалби против делимичне пресуде тог суда.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је 13.09.2018. године закључила са туженим уговор о раду на одређено време (до 13.11.2018. године), ради обављања послова Тужила се 01.11.2018. године повредила на раду и њено лечење је трајало до 05.06.2019. године. По истеку рока уговореног означеним уговором о раду странке су 13.11.2018. године закључили нови уговор о раду на одређено време, за исто радно место, у трајању од три месеца (до 13.02.2019. године). Пре истека рока уговореног другим уговором о раду на одређено време, тужила и тужени су 30.11.2018. године закључили уговор о раду на неодређено време за исто радно место. Закључени уговор о раду на неодређено време отказан је решењем туженог од 23.05.2019. године, са истеком уговореног пробног рада, уз образложење да тужила није задовољила очекивања послодавца јер током пробног рада у трајању од шест месеци није показала одговарајуће радне и стручне способности потребне да би наставила са даљим радом код туженог.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права одлучили о тужилином захтеву за поништај решења о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 36. став 1. и 2. Закона о раду прописано је да уговором о раду може да се уговори пробни рад за обављање једног или више повезаних, односно сродних послова утврђених уговором о раду, који може да траје најдуже шест месеци. Према ставу 4. те одредбе, запосленом који за време пробног рада није показао одговарајуће радне и стручне способности престаје радни однос даном истека рока одређеног уговором о раду.

Пробни рад је облик проверавања стручних и других радних способности, кад су оне посебан услов заснивања радног односа. Зато се у том случају радни однос уз пробни рад успоставља условно - да запослени током његовог трајања покаже да има потребне способности. Провера се у том случају не врши пре, већ после заснивања радног односа. Тужила у време закључења уговора о раду на неодређено време, којим је уговорен пробни рад у трајању од шест месеци, није радила услед привремене спречености за рад због повреде на раду задобијене током трајања уговора о раду на одређено време од 13.09.2018. године, која је трајала све време уговореног пробног рада. Због тога тужени током трајања пробног рада није ни могао вршити проверу радних и других способности тужиле за послове на које је распоређена и њен рад у том периоду оценити као незадовољавајући, и на основу такве оцене отказати уговор о раду са истеком пробног рада, сходно члану 36. став 4. Закона о раду.

Тужени у ревизији дословно понавља наводе жалбе и изражава свој став да побијано решење о отказу уговора о раду није незаконито. Тим наводима се оспорава оцена изведених доказа и тако, супротно члану 407. став 2. ЗПП, побија утврђено

чињенично стање. Тужени истрајава на тврдњи да тужиља, иако је била обучена за рад на свом радном месту, према подацима из листе обуке у планираном периоду обуке од 05.10. до 31.10.2018. године није испуњавала норму - испуњеност норме кретала се у проценту од 15% до 60%. Међутим, ревидент занемарује да су ови радни резултати тужиље остварени пре пробног рада, уговореног уговором о раду на неодређено време од 30.11.2018. године, а да података о резултатима рада тужиље у периоду пробног рада нема, нити их је могло бити јер у том периоду тужиља није радила. Резултати тужиљиног рада утврђених у периоду пре заснивања радног односа са пробним радом, нису релевантни подаци за оцену њених радних и стручних способности током пробног рада.

Из наведених разлога, по оцени Врховног суда, нису основани ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, због чега је на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић